

Arrest

nr. 63 694 van 23 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 januari 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat W. THIBAUT *loco* advocaat W. CORSTJENS en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 februari 2009 huwt de verzoekende partij met een Belgische onderdaan in Marokko.

Op 19 februari 2009 dient zij een aanvraag in voor het bekomen van een visum type D gezinshereniging op grond van voornoemd huwelijk. Zij wordt van ambtswege in het bezit gesteld van dit visum.

Op 30 maart 2009 meldt de verzoekende partij zich aan bij de diensten van de stad Geel en wordt zij in het bezit gesteld van een bijlage 15, geldig tot 14 mei 2009.

Op 25 mei 2009 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 22 december 2009 meldt de verzoekende partij haar tijdelijke afwezigheid uit het Rijk vanaf 1 januari 2010. Zij wordt in het bezit gesteld van een bijlage 18, die zij op 13 maart 2010 terug inlevert.

Op 7 september 2010 meldt haar echtgenoot aan de gemeentediensten dat zijn echtgenote niet langer bij hem verblijft. Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat de verzoekende partij sinds 17 september 2010 op een ander adres is ingeschreven.

Op 29 september 2010 en 19 oktober 2010 legt de echtgenoot van de verzoekende partij een geschreven verklaring af.

Op 21 december 2010 wordt een relatieverlag opgesteld, onder meer ondertekend door de verzoekende partij.

1.2. Op 19 januari 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid het verblijfsrecht van de verzoekende partij te beëindigen en haar een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. Dit is de bestreden beslissing, die op 9 februari 2011 ter kennis wordt gebracht en luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 64 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van El Bouaitaoui, Hasna geboren te Art Melloul, op 24.03.1989 en van Marokkaanse nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980; er is geen gezamenlijke vestiging meer tussen de echtgenoten.

Uit informatie die ons werd overgemaakt door de gemeente en uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat betrokkene niet meer samenwoont met haar echtgenoot sedert 17.09.2010.

Zowel betrokkene als haar echtgenoot werden ten gevolge hiervan ondervraagd over de situatie en de relatie tussen hen beide.

Uit deze verklaringen blijkt dat er effectief geen gezamenlijke vestiging meer is en betrokkene niet meer wenst terug te gaan naar haar echtgenoot. Er is dus evenmin nog sprake van een gezinscel tussen beide.

Omwille van deze reden wordt het recht op verblijf van betrokkene ingetrokken....“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van artikel 42quater, §4, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Dit artikel, zo stelt zij, vormt immers een uitzondering op de regel met betrekking tot de gezamenlijke huisvesting van de echtgenoten. Zij argumenteert dat haar echtgenoot bleek te kampen met een zware depressie en serieuze verslavingen aan drugs, medicijnen, en alcohol, waarvoor hij talloze malen werd opgenomen in instellingen. Dit maakte het samenleven met hem uiterst problematisch. Hij was niet in staat bij te dragen in het huishouden, laat staan werk te vinden. De verzoekende partij stond er alleen voor. Bovendien was hij door zijn continue verslaving en depressie in een toestand die haar onmogelijk maakte om met hem samen te leven. Daarenboven bleek haar echtgenoot uiterst agressief te zijn. Hij trad vaak gewelddadig op ten aanzien van de verzoekende partij en bedreigde haar. Het laatste incident, dat de verzoekende partij uiterst angstig heeft gemaakt, dateert van 21 juli 2010. Het is naar aanleiding daarvan dat zij heeft besloten niet langer bij haar man te blijven en gevlucht is uit de echtelijke woonst. Hieromtrent is een PV opgesteld dat wordt bijgevoegd en waarvan de inhoud van dit PV weergegeven wordt in haar verzoekschrift. Hieruit blijkt dat het voor haar onmogelijk is om terug te keren naar haar echtgenoot. Enerzijds omwille van het huiselijke geweld en anderzijds omwille van de zware depressie en verslavingen van haar echtgenoot, die het samenleven onhoudbaar maken.

Verder toont de verzoekende partij aan dat zij werkneemster is in België. Zij heeft sinds 23 februari 2011 zelfs een arbeidsovereenkomst voor werklieden van onbepaalde duur. Zij kan geheel in haar eigen onderhoud voorzien, is aangesloten bij de verzorging provincie Antwerpen en beschikt over een hospitalisatieverzekering.

2.2. De verwerende partij betoogt in de nota met opmerkingen dat de verzoekende partij aan haar verzoekschrift allerlei stukken toevoegt en nieuwe beschouwingen uit die zij niet heeft overgemaakt aan de gemachtigde "terwijl uit de overige stukken van het administratief dossier niet kan worden afgeleid dat verzoekster zich in een bijzonder schrijnende situatie bevond, en te haren opzichte geweld werd gebruikt door haar echtgenoot. Aldus kan aan de gemachtigde niet worden verweten hiermee geen rekening te hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing". De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Indien verzoekster zich in een schrijnende situatie bevond, kan van haar worden verwacht dat zij zich als een diligente en zorgvuldige rechtszoekende gedraagt en deze vermeende feitelijkheden zou meedelen. De verwerende partij verwijst verder naar een arrest van de RvV en besluit dat de bestreden beslissing geheel terecht is genomen, gelet op de omstandigheden die het dossier van verzoekster daadwerkelijk kenmerken. De beschouwingen van de verzoekende partij in het verzoekschrift kunnen hieraan geen afbreuk doen, temeer nu verzoekster de eigenlijke motieven niet ontkent.

2.3.1. Artikel 42^{quater} van de Vreemdelingenwet luidt onder meer als volgt :

"§ 1 Er kan gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

(...)

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

(...)

§ 4 Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien:

(...)

4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld;

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

(...)"

2.3.2. Het verweer van de verwerende partij is in essentie gestoeld op het feit dat zij niet op de hoogte zou zijn gebracht van het mogelijke bestaan van een schrijnende situatie in de zin van paragraaf 4, 4° van de voormelde bepaling. Echter blijkt uit het administratief dossier wat volgt :

Met een schrijven van 13 december 2010 wordt door de verwerende partij aan de burgemeester gevraagd om, gelet op het feit dat de verzoekende partij niet meer bij haar echtgenoot woont, een uitgebreid relatieverslag op te maken en betrokkene grondig te ondervragen over de reden waarom ze niet meer samenwoont met haar echtgenoot. Het daarop opgestelde relatieverslag, dat zich eveneens in het administratief dossier bevindt, vermeldt expliciet het volgende :

"A. is verslaafd aan drugs en medicijnen, mevr wist van het probleem af maar niet in die mate", en "Vanaf april 2010 escaleerde de problemen i.v.m. drugs, geweld. Door bemiddeling van de zus van A. heeft hij zich laten opnemen in het OPZ om zijn probleem te handelen (17/6/2010) Na 3 weken is hij daar vertrokken, mevr. is bij de schoonzus gaan logeren 15/6/2010 A. besloot om op vakantie te gaan naar Marokko, mevrouw wou niet mee, Hij heeft 2 vliegtickets gekocht, haar identiteitskaart en paspoort afgenomen om haar mee te krijgen. De dag van het vertrek heeft mevr. de documenten kunnen

terugnemen en is dan naar haar, schoonmoeder gevlucht ... Na zijn terugkomst hebben ze niet meer samen geleefd, mevr. wil niet meer terug. Na een aantal ruzies heeft B. A zijn vrouw gerust gelaten”.

Daargelaten het feit dat het toelaten van stukken die voor het eerst bij het verzoekschrift in de debatten worden betrokken mogelijk is in het geval waarin de administratieve overheid een administratieve rechtshandeling neemt op eigen initiatief, kan gelet op hetgeen vooraf gaat, de verwerende partij bezwaarlijk voorhouden dat zij geen weet had van problemen die eventueel zouden kunnen gecatalogeerd als een bijzonder schrijnende situatie in de zin van de voormelde bepaling. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt op geen enkele wijze blijkt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing rekening heeft gehouden met de inhoud van het relatieverlag van 21 december 2010, dat zich in het administratief dossier bevindt, en waarvan de verwerende partij dus op de hoogte kon en moest zijn vóór het nemen van de bestreden beslissing teneinde desgevallend het dossier te onderzoeken in het licht van de uitzonderingsmogelijkheid zoals voorzien in artikel 42^{quater}, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet. Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten van 19 januari 2011 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS